ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOTT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 14. janvārī[1]

Lieta C-511/14

Pebros Servizi Srl
pret
Aston Martin Lagonda Ltd

(Tribunale di Bologna (Boloņas tiesa, Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 805/2004 — Eiropas izpildes rīkojums neapstrīdētiem prasījumiem — Apstiprinājuma izsniegšana — Administratīvais process vai tiesvedība

I – **Ievads**

1. Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem[2], izriet no vienotās Eiropas tiesu iestāžu telpas civillietās un komerclietās izveides. Šī regula ļauj neveikt eksekvatūras procedūru attiecībā uz neapstrīdētiem prasījumiem, kas konstatēti ar tiesas nolēmumu, un savstarpējās atzīšanas garā ļauj aizstāt to ar izcelsmes tiesas īstenotu apstiprināšanas mehānismu, kas izpildes sakarā ļauj pret šādi apstiprinātu tiesas nolēmumu izturēties tāpat kā pret Eiropas izpildu rīkojumu, it kā tas būtu pieņemts dalībvalstī, kurā izpilde tiek lūgta.

2. Tieši saistībā ar šo jauno apstiprināšanas procedūru *Tribunale di Bologna* (Boloņas tiesa) ir uzdevusi prejudiciālu jautājumu par "neapstrīdēta prasījuma" jēdzienu, lai noskaidrotu, vai šā jēdziena saturs ir jānoskaidro atbilstoši dalībvalstu tiesībām vai arī tas ir jādefinē autonomi saskaņā ar Savienības tiesībām.

3. Ar 2014. gada 22. janvāra spriedumu, kas, tā kā tas nav ticis pārsūdzēts, ir kļuvis neapstrīdams, šī tiesa sabiedrībai *Aston Martin Lagonda Ltd* kopā ar citām sabiedrībām ir piespriedusi samaksāt sabiedrībai *Pebros Servizi Srl* zināmu naudas summu un procentus, kā arī segt tiesāšanās izdevumus.

4. Lai gan sabiedrība *Aston Martin Lagonda Ltd* bija informēta un tai bija nodrošināta iespēja piedalīties pret to uzsāktajā procesā, tā neieradās, līdz ar ko process notika, tai klāt neesot.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 143, 15. lpp.

5. Pamatojoties uz šo spriedumu, 2014. gada 14. oktobrī sabiedrība *Pebros Servizi Srl* lūdza izdot Eiropas izpildu rīkojumu saskaņā ar Regulu Nr. 805/2004, lai uzsāktu izpildu procesu, kas ļautu atgūt tās prasījumu. Rodoties šaubām par šīs regulas piemērojamību, ciktāl Itālijas tiesībās aizmuguriska lietas izskatīšana ("in contumacia") nenozīmē vainas atzīšanu, *Tribunale di Bologna* (Boloņas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Ja tiek taisīts aizmugurisks spriedums (*in absentia*) atbildētājam, kurš nav ieradies/nav klātesošs, tomēr skaidri neatzīstot neieradušās/klātneesošās personas tiesības, – vai saskaņā ar valsts tiesībām ir jāizlemj, vai šāda procesuāla rīcība tiek uzskatīta par prasījumu neapstrīdēšanu Regulas Nr. 805/2004 izpratnē vai arī saskaņā ar valsts tiesībām, iespējams, neapstrīdētais prasījums tiks noraidīts, vai atbilstoši Savienības tiesībām aizmugurisks spriedums (*in absentia*) nozīmē, ka prasījumi būtībā nav apstrīdēti, un līdz ar to ir jāpiemēro Regula Nr. 805/2004 neatkarīgi no valsts tiesas vērtējumu?"

6. Itālijas valdība ir aizbildinājusies, ka šis jautājums ir nepieņemams, apšaubot *Tribunale di Bologna* (Boloņas tiesa) tiesības iesniegt lūgumu LESD 267. panta izpratnē. Pēc šīs valdības ieskata, šīs tiesas izvēlētā procedūra situācijā, kad tai ir jāizlemj lūgums apstiprināt tiesas nolēmumu par Eiropas izpildu rīkojumu, neatbilstot objektīviem kritērijiem, kas ļautu to kvalificēt par tiesas spriešanu, un tā drīzāk esot pielīdzināma tīri administratīvam procesam vai, varbūt, brīvprātīgas piekritības procesam.

7. Tātad, pirms pievērsties prejudiciālā jautājuma izvērtējumam, Tiesai vispirms ir jāatbild uz jautājumu, vai tās kompetencē ir lemt par šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tā kā ir skaidrs, ka *Tribunale di Bologna* (Boloņas tiesa) patiešām ir tiesa, Tiesas kompetence ir atkarīga no tā, vai apstiprināšanas procedūra ir uzskatāma par tīri administratīvu procesu vai arī tai tomēr ir tiesas spriešanas iezīmes.

8. Šajos secinājumos, kas tiks koncentrēti uz šo jautājumu, es uzskatu, ka gadījumā, kad izcelsmes tiesai tiek lūgts izdot Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu, tā ir jāuzlūko nevis kā veicoša vienīgi valsts pārvaldes darbības bez strīdu izšķiršanas funkcijas, bet gan kā īstenojoša arī tiesas spriešanas funkciju, no kā es secinu, ka Tiesas kompetencē ir izlemt konkrēto prejudiciālo jautājumu.

II – **Mans vērtējums**

9. LESD 267. pantā paredzētā procedūra kā sadarbības instruments starp Tiesu un valstu tiesām, kuras ietvaros pirmā sniedz otrajām Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tām nepieciešami tām izskatīšanā nodoto lietu izšķiršanai, saskaņā ar nostiprinājušos formulējumu ir process "starp tiesām", kas dod pienesumu nolēmuma sagatavošanā, lai nodrošinātu Savienības tiesību vienveidīgu piemērošanu. Kā to norāda pats LESD 267. panta teksts, Tiesā ir tiesīgas vērsties vienīgi valstu tiesas.

10. Lai izvērtētu, vai iesniedzējinstitūcija ir tiesa, Tiesa ir radījusi identifikācijas metodi, kura balstās uz vairāku tādu aspektu ņemšanu vērā kā, piemēram, vai iestāde ir izveidota ar likumu, vai tā ir pastāvīga, vai tās pieņemtie nolēmumi ir saistoši, vai procedūra tajā notiek atbilstoši sacīkstes principam, vai tā piemēro tiesību normas, kā arī, vai tā ir neatkarīga [3].

11. Turklāt lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jānāk no tiesas, kurai funkcionāli ir nodots strīds, kas tai ir jāizšķir. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru dalībvalstu tiesām ir tiesības vērsties Tiesā vienīgi gadījumos, kad tām ir jāizskata tajās nodots strīds tādas procedūras ietvaros, kurā ir jāpieņem lēmums ar tiesas nolēmuma raksturu [4].

3 — Kā pēdējo skat. spriedumu *Consorci Sanitari del Maresme* (C-203/14, EU:C:2015:664, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

4 — Skat. rīkojumus *Borker* (138/80, EU:C:1980:162, 4. punkts) un *Greis Unterweger* (318/85, EU:C:1986:106, 4. punkts), spriedumus *Job Centre* (C-111/94, EU:C:1995:340, 9. punkts), *Victoria Film* (C-134/97, EU:C:1998:535, 14. punkts), *Salzmann* (C-178/99, EU:C:2001:331, 14. punkts), *Lutz* u.c. (C-182/00, EU:C:2002:19, 13. punkts), *Standesamt Stadt Niebüll* (C-96/04, EU:C:2006:254, 13. punkts) un *Roda Golf* & *Beach Resort* (C-14/08, EU:C:2009:395, 34. punkts), kā arī rīkojumus *Amiraike Berlin* (C-497/08, EU:C:2010:5, 17. punkts) un *Bengtsson* (C-344/09, EU:C:2011:174, 18. punkts).

12. Sākot ar rīkojumu *Borker*[5], ar ko Tiesa pamatoti nolēma, ka pie tās nevar vērsties Advokātu kolēģijas Padome, kas izlemj nevis strīdu, ko tai būtu uzdevums izšķirt saskaņā ar likumu, bet gan lūgumu saņemt paziņojumu attiecībā uz strīdu starp kolēģijas locekli un citas dalībvalsts tiesām, šī judikatūra ir apstiprināta vairākas reizes.

13. Rīkojumā *Greis Unterweger*[6] Tiesa nolēma, ka tajā nevar vērsties konsultatīva komisija par pārkāpumiem monetārajā jomā, kuras uzdevums ir sniegt atzinumus administratīvajā procesā, nevis izšķirt strīdus tiesā[7].

14. Tālāk spriedumā *Job Centre*[8] Tiesa izklāstīja divas tās judikatūras nemainīgās pamatnostādnes.

15. Pirmā pamatnostādne atbilstoši agrāk pieņemtiem nolēmumiem ir balstīta uz funkcionāla kritērija ieviešanu autonomā Savienības tiesību jēdziena "tiesa" definīcijā, proti, "iesniedzējinstitūcijas veicamo darbību raksturs". Šajā spriedumā Tiesa tādējādi atzina, ka tās kompetencē nav atbildēt uz Itālijas tiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, kura izlemj sabiedrības statūtu apstiprinājuma pieteikumu, norādot, ka gadījumos, kad iesniedzējtiesai ir jāizlemj šāds lūgums, tā "veic ar tiesas spriešanu nesaistītas funkcijas, kas turklāt citās dalībvalstīs tiek uzticētas valsts pārvaldes iestādēm"[9], un "rīkojas valsts pārvaldes jomā, vienlaikus neizšķirot strīdu"[10]. Tātad jēdziens "tiesa" ir nesaraujami saistīts ar strīda tiesā esamību, un par jautājuma uzdevēju Tiesā var būt vienīgi tiesa, kas pieņem nolēmumus savas tiesas spriešanas darbības ietvaros.

16. Otrā pamatnostādne attiecas uz izņēmuma paredzēšanu gadījumos, kad ir apstrīdēts tādas tiesas pieņemts nolēmums, kura īsteno ar tiesas spriešanu nesaistītu funkciju. Tiesa, vispirms atzinusi, ka tās kompetencē nav atbildēt uz tiesas, kas izskata apstiprinājuma pieteikumu, jautājumu, norādīja, ka "vienīgi gadījumos, kad persona, kurai valsts tiesībās ir paredzētas tiesības iesniegt apstiprinājuma pieteikumu, apstrīd atteikumu veikt apstiprinājumu [..], konkrētā tiesa var tikt uzskatīta par veicošu [..] tiesas spriešanu, kuras mērķis ir atcelt lēmumu, kas aizskar prasītāja tiesības"[11]. Šis izņēmums eventuāli paver iespēju augstākā instancē atkārtoti nodrošināt Tiesas iesaistīšanos gadījumā, ja valsts tiesa saskaras ar jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju.

17. Tādējādi savā spriedumā *Roda Golf & Beach Resort*[12] Tiesa atzina, ka tās kompetencē ir atbildēt uz prejudiciāliem jautājumiem, kas attiecas uz Regulas (EK) Nr. 1348/2000[13] piemērošanas jomu, pamatojoties uz apstākli, ka atšķirībā no amatpersonas, kura saskaņā ar šo regulu izskata izsniegšanas vai paziņošanas lūgumu un kura rīkojas valsts pārvaldes jomā, vienlaikus nepastāvot pienākumam izšķirt strīdu, tiesa, kurai ir jāizlemj prasība, kas iesniegta par šā sekretāra atteikumu veikt lūgto izsniegšanu vai paziņošanu, izskata strīdu un veic tiesas spriešanas funkciju[14].

5 — 138/80, EU:C:1980:162.

6 — 318/85, EU:C:1986:106.

7 — 4. punkts.

8 — C-111/94, EU:C:1995:340.

9 — 11. punkts.

10 — Turpat.

11 — Turpat.

12 — C-14/08, EU:C:2009:395.

13 — Padomes 2000. gada 29. maija Regula par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs (OV L 160, 37. lpp.).

14 — Minētā sprieduma 37. punkts.

18. Šīm divām no sprieduma *Job Centre* [15] izrietošajām pamatnostādnēm Tiesas nesenajā judikatūrā par tiesu iestāžu sadarbības civillietās ietvaros veikto Savienības tiesību instrumentu interpretāciju, ir pievienota vēl viena, ko raksturo plaša jēdziena "sniegt spriedumu" interpretācija LESD 267. panta otrās daļas izpratnē. Savā spriedumā *Weryński* [16] par Regulas (EK) Nr. 1206/2001 [17] interpretāciju, kurā konstatēts, ka šā jēdziena plaša interpretācija "ļautu novērst, ka noteikts skaits procesuālu jautājumu [..] nevarēs būt Tiesas interpretācijas priekšmets" [18], Tiesa nosprieda, ka šis jēdziens aptver "visu sprieduma taisīšanas procesu, tostarp visus jautājumus par tiesvedības izdevumu segšanu" [19].

19. Turpinot šo judikatūru, savā spriedumā *Fahnenbrock* u.c. [20] Tiesa atzina, ka tās kompetencē ir atbildēt uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1393/2007 [21] interpretāciju bija iesniegts ļoti agrīnā tiesvedības stadijā – vēl pirms dokumenta par lietas ierosināšanu paziņošanas pretējai pusei [22].

20. Pēc tam, kad Tiesa ir atzinusi savu kompetenci attiecībā uz strīdu, tai tomēr ir jārisina jautājums, kas attiecas uz šī strīda atrisināšanu, kad, ja tiesas nolēmums ir ticis pieņemts, apstiprināšanai par Eiropas izpildu rīkojumu ir jāveic attiecīga procedūra, lai nodrošinātu šā nolēmuma brīvu apriti Eiropas tiesu telpā. Vai šis ir administratīvais process vai tiesvedība?

21. Pirms atbildēt uz šo jautājumu, vispirms ir jāatzīmē, ka tiesas nolēmuma apstiprināšanas procedūra par Eiropas izpildu rīkojumu, pēc mana ieskata, Savienības tiesībās ir jākvalificē autonomi kā ar šīm tiesībām izveidota un tām piederīga procedūra, neraugoties uz to, ka Regulā Nr. 805/2004 ir saglabāta dalībvalstu procesuālā autonomija, tostarp attiecībā uz aktu izsniegšanas un paziņošanas veidiem.

22. Regulas Nr. 805/2004 6. panta 1. punkta formulējums neļauj atbildēt uz šo jautājumu, jo šajā tiesību normā ir paredzēts, ka atzīšanas lūgums tiek adresēts izcelsmes tiesai, neprecizējot, kurai iestādei šajā tiesā ir kompetence to izvērtēt.

23. No pirmā acu uzmetiena atzīšanai ir raksturīgs administratīvs aspekts, jo tā sastāv no Regulas Nr. 805/2004 I pielikumā pievienotās veidlapas aizpildīšanas, cita starpā norādot izcelsmes dalībvalsti, tiesas nosaukumu, prasījumu apmēru pamatprasībā un procentos, tiesas izdevumu apmēru utt. Vai tai tomēr ir arī tiesas spriešanas aspekts? Vairāki apsvērumi man liek nosliekties par labu apstiprinošai atbildei.

24. Pirmais apsvērums ir noteicošā vieta, kas ar Regulā Nr. 805/2004 paredzēto apstiprināšanas procedūru ir piešķirta procesa minimālo garantiju ievērošanai, kas ir šā instrumenta pamatprasība.

25. Šajā ziņā ir būtiski norādīt, ka Regulas Nr. 805/2004 3. panta 1. punktā dotā neapstrīdēta prasījuma definīcija ļauj aptvert ne vien gadījumus, kad parādnieks tam ir "tieši" piekritis vai nu ar publisku aktu, vai arī "atzīdams to vai piekrizdams tiesas apstiprinātam vai tiesvedības rezultātā panāktam un tiesā noslēgtam izlīgumam", bet arī situācijas, kad ir uzskatāms, ka viņš to ir atzinis "klusuciešot" vai ka tiesas procesa gaitā to nekad nav apstrīdējis, vai ja viņš nav ieradies vai nav izraudzījies sev pārstāvi, izskatot šo prasījumu tiesas sēdē, ja viņš šo prasījumu sākotnēji ir apstrīdējis.

15 — C-111/94, EU:C:1995:340.

16 — C-283/09, EU:C:2011:85.

17 — Padomes 2001. gada 28. maija Regula par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 1. lpp.).

18 — Minētā sprieduma 41. punkts.

19 — Minētā sprieduma 42. punkts.

20 — C-226/13, C-245/13, C-247/13 un C-578/13, EU:C:2015:383.

21 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu [..] Nr. 1348/2000 (OV L 324, 79. lpp.).

22 — Minētā sprieduma 30. un 31. punkts.

26. Ievērojot riskus, ko rada šī iespēja izmantot parādnieka klusēšanu pret viņu, no tās izsecinot sava veida vainas atzīšanu, Regulā Nr. 805/2004 ir noteikti obligāti procesuālie standarti, lai nodrošinātu tiesības uz aizstāvību. Šīs garantijas attiecas ne vien uz dokumenta par lietas ierosināšanu izsniegšanas vai paziņošanas veidiem, kuri ar šo regulu tiek iedalīti divās pamata kategorijās, atbilstoši kurām pierādījumu skaitā vai nu ietilpst, vai neietilpst tas, ka parādnieks ir saņēmis šo aktu, bet arī uz šā akta informatīvo saturu, jo parādniekam ir jābūt informētam par prasījumu, kā arī par procedūru, kāda jāievēro tā apstrīdēšanai.

27. Lai gan šo obligāto procesuālo standartu neievērošana principā liedz atzīt lēmumu par Eiropas izpildu rīkojumu, Regulā Nr. 805/2004 ir paredzēti pamati, kas šādu neievērošanu kompensē gadījumos, kad tiesas nolēmuma izsniegšana vai paziņošana ir tikusi veikta, ievērojot minētos standartus, un kad parādnieks, lai arī viņam ir bijusi iespēja apstrīdēt šo nolēmumu ar prasību par pilnīgu pārskatīšanu un viņš ir ticis pienācīgi informēts par šo iespēju, nav veicis apstrīdēšanu [23]. Šo standartu neievērošana var tikt kompensēta arī gadījumos, kad parādnieka rīcība tiesas procesa laikā pierāda, ka viņš personīgi ir saņēmis izsniedzamo vai paziņojamo lēmumu saprātīgā laikā, lai sagatavotu savu aizstāvību [24].

28. Visbeidzot, pat ja parādnieks ar dokumentu par lietas ierosināšanu, kas izsniegts vai paziņots, ievērojot Regulas Nr. 805/2004 13.–17. pantā minētos obligātos noteikumus, ir bijis informēts par procesu, kurš uzsākts pret viņu, tās 19. panta 1. punktā ir paredzēts, ka a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos nolēmums var tikt atzīts par Eiropas izpildu rīkojumu vienīgi tad, ja saskaņā ar izcelsmes valsts tiesību aktiem parādniekam ir tiesības lūgt konkrētā nolēmuma pārskatīšanu.

29. Attiecībā gan uz sākotnējo minimālo standartu ievērošanas kontroles stadiju, gan uz vēlāko to nosacījumu pārbaudi, kas nepieciešami, lai novērstu šo standartu neievērošanu, Regulā Nr. 805/2004 tādējādi ir paredzēta virkne pārbaužu, kas cita starpā attiecas uz dokumenta par lietas ierosināšanu vai tiesas nolēmuma izsniegšanas vai paziņošanas nosacījumiem, uz parādnieka izturēšanās tiesas procesa gaitā vērtējumu un uz tās informācijas apjomu, ko viņš ir saņēmis par apstrīdēšanas iespējām un nosacījumiem. Beigās izcelsmes tiesai ir jāveic izvērtējums ar tiesas spriešanas raksturu attiecībā uz iepriekšējā tiesas procesa likumību, un tā nelikumīgums ir uzskatāms par atbildētāja tiesību aizskārumu. Kontrole, kas tai ir jāveic apstiprināšanas stadijā, galu galā neatšķiras no tiesas spriešanas rakstura pārbaudēm, ko tā veic pirms nolēmuma taisīšanas, it īpaši, lai, piemērojot valsts tiesību aktus saskaņā ar procesuālās autonomijas principu, pārliecinātos, vai dokuments par lietas ierosināšanu ir pienācīgi darīts zināms parādniekam.

30. Turklāt šī pārbaude par tiesvedību izcelsmes dalībvalstī Regulā Nr. 805/2004 ir papildināta ar pārbaudi par prasījuma raksturu, lai pārbaudītu, ka tas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, par tā neapstrīdamību, par izcelsmes tiesas kompetenci [25], par tiesas nolēmuma izpildāmību un – vajadzības gadījumā – par parādnieka domicilu [26]. Visbeidzot, lai notiktu apstiprināšana, ir jāveic virkne padziļinātu pārbaužu, kuras ietilpst reālā tiesas spriešanā.

31. Otrs apsvērums ir saistīts ar neiespējamību apstrīdēt Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma izsniegšanu. Tā kā parastā pārsūdzību iespēju norise parasti neļauj vēlāk vērsties Tiesā tiesai, kas pieņem nolēmumus, īstenojot savas tiesas spriešanas funkcijas, kvalifikācijas kā tiesas spriešanai neatzīšana liegtu Tiesai iespēju lemt par Regulas Nr. 805/2004 interpretāciju vai vismaz aizkavētu un padarītu sarežģītāku tās iesaistīšanos.

23 — Šīs regulas 18. panta 1. punkts.

24 — Minētās regulas 18. panta 2. punkts.

25 — Minētās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

26 — Regulas Nr. 805/2004 6. panta 1. punkta d) apakšpunkts.

32. Trešais apsvērums ir saistīts ar judikatūrā tradicionāli nostiprināto plašo jēdziena "procedūra, kuras noslēgumā paredzēts pieņemt lēmumu ar tiesas nolēmuma raksturu" uztveri. Lai gan apstiprināšanas procedūra norisinās pēc tam, kad strīds ir ticis izšķirts ar tiesas nolēmumu, ar ko tiesvedība izcelsmes tiesā tiek pabeigta, tas nemaina to, ka bez apstiprinājuma šis nolēmums vēl nav īstenojis visu savu potenciālu, jo tas vēl nav spējīgs brīvi cirkulēt Eiropas tiesu telpā. Sekojot šai loģikai, apstiprināšanas procedūra drīzāk ir uzskatāma nevis par no iepriekšējā tiesas procesa nošķirtu fāzi, bet gan par tā pēdējo posmu, kas ir nepieciešams tiesas nolēmuma pilnveidošanai par Eiropas izpildu rīkojumu.

33. Tādējādi es ierosinu Tiesai nostiprināt risinājumu, kāds, starp citu, ir izvēlēts 2015. gada 17. decembrī pasludinātajā spriedumā *Imtech Marine Belgium*[27]. Atbildot tieši uz jautājumu, vai Regulas Nr. 805/2004 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstiprināšana par Eiropas izpildu rīkojumu ir akts ar tiesas nolēmuma raksturu un tātad nododams tiesas izlemšanai, Tiesa nosprieda, ka šāda apstiprināšana ir "nododama tiesas izlemšanai"[28], ciktāl ar to tiek prasīta "Regulā Nr. 805/2004 paredzēto nosacījumu pārbaude tiesā"[29].

III – **Secinājumi**

34. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai atzīt, ka tās kompetencē ir atbildēt uz *Tribunale di Bologna* (Boloņas tiesa) iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

27 — C-300/14, EU:C:2015:825.

28 — 50. punkts.

29 — 46. punkts.